

Прѣди всичко, благодарение на военните си успѣхи, той повдигналъ високо авторитета на каганската власть и станалъ съ това причина да се прѣкратятъ вжтреѣшните размирици и свързаните съ тѣхъ дворцови революции.

Крумъ създадъ голѣма бойна сила въ България. Военните сподуки му дали възможност да отнеме най-доброто оржжие отъ византийците и да прѣвъоружи съ него войската си. Така е можалъ той да извади единъ путь на бойното поле 30,000 бронирани конници, голѣма сила за нова врѣме.

Крумовите походи въ Византия не носили винаги завоевателенъ характеръ; тѣ били повече правилно организирани грабежи. Българите не притежавали такава културна сила, за да можали да останатъ господари на завземаните отъ тѣхъ крѣости: тѣ нѣмали нито срѣдства да снабдяватъ тия крѣости съ постоянни и силни гарнизони, нито пѣкъ сѫ можали да устояватъ на византийското обсадно искуство; но за това пѣкъ тамъ, дѣто е имало силни славянски елементи: на юго-западъ—въ Македония и на сѣверо-западъ—въ източната половина на старото аварско хаганство, границите на българското царство се за дѣлго врѣме разширили.

За да тури редъ и да създаде благодеенствие въ дѣржавата си, Крумъ издалъ редица законодателни разпореждания, за сѫщността на които нищо положително не знаемъ. Единъ сравнително по-късенъ византийски писателъ (Суида) ни съобщава, че, като узналъ отъ аварите, защо паднало царството имъ, Крумъ свикалъ българите и заповѣдалъ: ако нѣкой обвини нѣкого, да се върже и изпита и, ако се укаже, че клевети и лъже, да му се конфискува имота; на крадците да се изкълчватъ краката; на сиромахъ, който проси, да му се даде споредъ потрѣбата му, за да нѣма нужда отново да проси. Най-послѣ биль ужъ заповѣдалъ да се изкоренятъ и лозята. Това послѣдното е безъ съмѣнѣние пълна измислица. Навѣрно Крумъ е взелъ нѣкои строги мѣрки и противъ пиянството, което сигурно е било много разпространено между българите,